

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 februari 2023
(OR. en)

5103/23

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0139 (COD)**

**VISA 2
COWEB 2
COMIX 5
CODEC 5**

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) 2018/1806 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (Kosovo*)

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/...

av den ...

**om ändring av förordning (EU) 2018/1806 om fastställande av förteckningen över
tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar
de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer
vars medborgare är undantagna från detta krav
(Kosovo^{*})**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

^{*} Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 mars 2019 (EUT C 108, 26.3.2021, s. 877) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT).

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806¹ fastställer en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser och en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav. Innehållet i förteckningarna över tredjeländer i bilagorna I och II till den förordningen bör vara, och bör fortsätta att vara, förenliga med de kriterier som anges i den förordningen. Hänvisningar till tredjeländer för vilka situationen har förändrats i fråga om dessa kriterier bör överföras från den ena bilagan till den andra, beroende på vad som är lämpligt.
- (2) De kriterier som bör beaktas vid fastställandet av, på grundval av en bedömning i varje enskilt fall, de tredjeländer vars medborgare omfattas av eller är undantagna från viseringskravet fastställs i artikel 1 i förordning (EU) 2018/1806. I kriterierna ingår olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet, ekonomiska fördelar, i synnerhet i fråga om turism och utrikeshandel, samt unionens yttre förbindelser med de berörda tredjeländerna, inbegripet i synnerhet hänsyn till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, liksom konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

- (3) Kosovo har uppfyllt kraven i sin färdplan mot ett viseringsfritt system. På grundval av en bedömning av olika kriterier som anges i artikel 1 i förordning (EU) 2018/1806 är det lämpligt att undanta innehavare av pass som utfärdats av Kosovo från viseringskravet när de reser till medlemsstaternas territorium. Undantaget från viseringskravet kommer att säkerställa att hela västra Balkan omfattas av samma viseringssystem.
- (4) Kosovo bör således överföras från del 2 i bilaga I till del 4 i bilaga II till förordning (EU) 2018/1806. Undantaget från viseringskravet bör vara tillämpligt endast på innehavare av biometriska pass som utfärdats av Kosovo i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder. Detta undantag bör inte vara tillämpligt förrän från och med det datum då EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240¹ tas i drift, eller från och med den 1 januari 2024, beroende på vilket datum som infaller först.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

- (5) Utan att det påverkar medlemsstaternas ståndpunkt i fråga om Kosovos status bör, under den period som föregår det datum då undantaget från viseringskravet väl blir tillämpligt, avtal eller arrangemang om återtagande, beroende på vad som är tillämpligt, ingås med de medlemsstater som ännu inte har något sådant avtal eller arrangemang. Så snart de har ingåtts ska Kosovo fullt ut genomföra dessa avtal eller arrangemang och samtidigt iaktta principen om *non-refoulement* som stadfästs i konventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, i dess ändrade lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967.
- (6) Kosovo har gjort betydande framsteg inom alla delar av kapitel II i dess färdplan mot ett viseringsfritt system. För att säkerställa en väl hanterad migration och en säker miljö bör Kosovo sträva efter att ytterligare anpassa sin viseringspolitik till unionens.
- (7) Undantaget från viseringskravet är avhängigt av ett fortsatt genomförande av kraven i färdplanen mot ett viseringsfritt system med Kosovo. Kommissionen ska aktivt övervaka genomförandet av dessa krav och anpassningen av viseringspolitiken genom upphävandemekanismen inom ramen för förordning (EU) 2018/1806. Unionen kan upphäva undantaget från viseringskravet i enlighet med den mekanismen, förutsatt att de villkor som anges däri är uppfyllda.

- (8) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG¹. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (9) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket², en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG³.

¹ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

² EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

³ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (10) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG².

¹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

² Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (11) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU².
- (12) När det gäller Cypern, och Bulgarien och Rumänien, utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

Artikel 1

Förordning (EU) 2018/1806 ska ändras på följande sätt:

1. I del 2 i bilaga I ska följande text utgå:

”– Kosovo enligt definitionen i FN:s säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999”.

2. I del 4 i bilaga II ska följande text läggas till:

”Kosovo* (**) (***)

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 (1999) och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

(**) Undantaget från viseringskravet ska bara tillämpas på innehavare av biometriska pass som utfärdats av Kosovo i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder.

(**) Undantaget från viseringskravet ska vara tillämpligt från och med det datum då EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1), tas i drift, eller från och med den 1 januari 2024, beroende på vilket datum som infaller först.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar

[...]

Ordförande

På rådets vägnar

[...]

Ordförande
